

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29,-, půlletně poštou K 14.50.

Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,

stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.

Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,

č. 131.619-IIIa 1937. - Doblédací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Místním osvětovým komisím!

S nastávajícím podzimním obdobím přicházíme k vám, vážení přátelé, s žádostí, abyste v nejbližší době vykonali všechny přípravy k zahájení osvětové práce, které náš lid v těchto vážných dobách tolik potřebuje.

Svolejte schůze a projednejte na nich vše potřebné. Tam, kde někteří členové nekonají svých povinností, buďtež ihned povoláni na jejich místa zástupci odpovědnější a svědomitější.

Každá úspěšná práce vyžaduje náležitý plán, uvědomění cílu i po ruce jsoucích prostředků. Je naší svatou povinností vésti náš lid k jednotě, k žhavé lásce k národu a vlasti. Daří se to nejlépe hudbou, písní, recitací a dobrým divadlem.

Vyberte si pro vaše poměry prostředek nejvhodnější. Použijte i pomoci školy, divadelní hry, recitace a zpěv školních dětí, doplňujte hudbou z uměleckých gramofonových desek, jednoaktovkou, rozhlasem, četbou citátů z knih atd. Jen začneme, začneme ihned a nedopouštějme, aby nás doba nalezla vlažnými a slabými.

Nezapomínejme při osvětové práci ani povinností k sobě, k rodinám a obci. V době válečné jsou kladeny zvýšené požadavky na správnou životosprávu a zdravotnická opatření. Poučujme své spoluobčany o potřebě zvýšené péče o zdraví, o ochraně proti nakažlivým nemocem, o ustavení CPO, o lepším bydlení, o opatřování bezvadné vody atd. Požádejme o

vhodné přednášky okresní a obvodní lékařů, použijme přednášek se světelnými obrazy, použijme i služeb ČČK.

Ve smyslu Týdne čistoty a pořádku na venkově, jenž se v době nejpilnějších prací letních minul v mnohých obcích s účinkem, nabádejme k úpravě cest, stok, návsí, dvorů, studen, plotů, hnojišť, postránce zdravotnické i estetické, nechť přibývá na našem venkově vzorných obcí, ať tu místo bývalé politické nenávisti vládne opět škola, osvěta a hospodářský prospěch. Buďme si vědomi toho, že budoucnost náleží jenom národům, skládajícím se z jedinců uvědomělých, vzdělaných a hospodářsky zdatných.

Veliký význam bude mít v přítomné době i dobrá česká kniha. Dejte proto do pořádku obecní knihovny, rozmnožte zásobu dobrých knih mimořádným obecním příspěvkem, darem, uspořádejte v době předvánoční výstavku knih, pozvěte čtenáře do knihovny, i dobrá věc se musí propagovat. Uvědomte si, čím byla českému člověku kniha za světové války a podle toho se zaříďte!

Krajské ústředí osvětových sborů v Klatovech.

Vyhláška.

V říšském zákoníku, číslo 169, vydaném dne 7. září 1939, bylo na straně 1.683 uveřejněno nařízení ze dne 1. září 1939 o mimořádných opatřeních rozhlasových tohoto znění:

V moderní válce bojuje odpůrce nejen

Okénko do minulosti ...

Strachotínský les, jehož vlastní od r. 1931 80.33.29 ha město Staňkov a 29.29.66 ha obec Puclice, leží severozápadně od Staňkova. Bývala to kdysi vesnice, jejíž statek patřil klášteru chotěšovskému již r. 1367. Roku 1372 až 1374 držel Strachotín kladrubský opat Racek z Prostiboře. Roku 1502 dostal se Strachotín do majetku Doběše ze Slovic od krále Vladislava. - V té době byl již Strachotín pustou vsí.

vojenskými zbraněmi, nýbrž také prostředky, které mají vykonávat duševní vliv na lid a mají jej zbavit odvahy. Jedním z takových prostředků je rozhlas. Každé slovo, které vysílá odpůrce, je samozřejmě vyhané a jeho účelem je poškodit německý národ. Říšská vláda ví, že německý národ zná toto nebezpečí a očekává proto, že každý Němec z vědomí odpovědnosti považuje za svou vážnou povinnost zásadně neposlouchati zahraničních vysílaců. Pro ony soukmenovce, kterým chybí toto vědomí odpovědnosti, vydala ministerská rada pro obranu Říše toto nařízení:

Ministerská rada pro ochranu Říše nařizuje pro území Velkoněmecké Říše s mocí zákona:

§ 1.

Úmyslný poslech zahraničních rozhlasových vysílaců jest zakázán. Kdo proti tomu jedná, bude potrestán kázní. - V

Julie Flanderková:

Splněné přání.

Na tichém jindy rynku venkovského městečka byl zvláštní ruch. Před zájezdní hospodou stála dvě mohutná auta a již se neslo od úst k ústům, že přijeli filmoví herci, kteří zde mají natočit několik scén pro film, jehož děj se odehrával kdysi před sto lety v právě takovém hnizdě. Všichni domorodci byli již velmi zvědaví na to, jak se vlastně ty filmy dělají.

Obuvnický mistr Václavek, jenž měl krámek pod starodávným podloubím — dávno choval na dně svého srdce přání zahrát si jednou ve filmu. Možná, že by právě títo herci někoho potřebovali. Rozběhl se proto do hospody na výzvědy. Dal si malé pivo a vyptával se číšnice Kačenky. Mnoho jej nepotěšila. Prý je tam starších mužských dost a dost, jen

jeden z nich byl mladý a fešný. Mistr rozmrzele opustil výčep a usadil se ku práci, ale pěkně k oknu, aby mu nic neušlo, neboť dosud neztrácel naději úplně. Za chvíli se objevil před hostincem pán v koženém kabátě a zamířil k protějšimu uhlíři Málkovi. Bylo dveřmi vidět, jak mu cosi vykládá a uhlíř jak k tomu přikyvuje.

"Aby tak Málek měl hrát?" pomyslí si závistivě náš mistr.

Pak oba vyšli ven se žebříkem, pán v koženém kabátě vylezl až k firemnímu štítu a přelepil jej nápisem "Wenzel Gerzabek." Mistr Václavek si oddechl. Jeho obavy byly plané. Mistrová se vracela s nákupem a již ve dveřích se rozčilovala: "Poslechni, Alois, co to tady ten panák dělá za Babylon?"

"I mlč, Rozárko, ty tomu nerozumíš. Jsi holt jen ženská," odbyl ji manžel. - Paní mistrová podržela za zuby slovo, které měla na jazyku a spěchala raději do kuchyně. Mezitím zapísal režisér na

pišťalku a z hospody se vyrojili herci. Diváci se sběhli kolem nich, takže obecní strážník měl plné ruce práce, aby je udržel v patřičné vzdálenosti. Všechna okna na náměstí byla obsazena nedočkavými zvědavci. K uhlířovu krámku postavil se nalíčený herec v pruhované kazajce a k němu přistoupila hezká blondýnka, nápadně namalovaná, s bílým čepečkem na neposedných kudrnách. Režisér vytáhl knížku, něco řekl herci, dal pokyn fotografovi a ten počal točit klikou. Po nějaké době se scéna změnila: před hostinec vyšli muži v uniformě bývalých rakouských veteránů, na čepicích bílé chocholy. Ale byla to podivná! Jeden malý, druhý dlouhý a hubený jako tyčka, třetí s důstojnickým plnovousem a jiný zase tlustý jako soudeček. Pak přišli hudebníci a všichni se postavili do čtyřstupu. Na znamení pišťalkou spustila muzika a veteráni se dali v pochod. Přšli celé náměstí a proud diváků za nimi.

lehčích případech může být uznáno na vězení. Použitá přijímací zařízení budou odňata.

§ 2.

Kdo úmyslně rozšiřuje zprávy zahraničních vyslanců, jež jsou způsobilé ohrožovat německého lidu, bude potrestán kázní, ve zvlášť těžkých případech smrtí.

§ 3.

Ustanovení tohoto nařízení neplatí pro ona ujednání, která se dějí při výkonu služby.

§ 4.

Pro zřízení a rozhodnutí o jednáních odporujících tomuto nařízení jsou příslušny zvláštní soudy.

§ 5.

Trestní stíhání podle §§ 1 a 2 koná se jen na návrh státních policejních úřadů.

§ 6.

Říšský ministr pro lidovou osvětu a propagandu vydá k provedení tohoto nařízení potřebné právní a správní předpisy, v dohodě s říšským ministrem spravedlnosti.

§ 7.

Nařízení nabývá platnosti vyhlášením. Berlín dne 1. září 1939.

Předseda ministerské rady pro obranu
Říše Göring, generál polní maršálek,
Zástupce Vůdcův R. Hess,
generální zplnomocněnec za správu Říše
Frick, říšský ministr a šéf říšské kanceláře Dr. Lammers.

Aby se předešlo jakémukoliv nedorozumění upozorňuje se, že v Protektorátu Čechy a Morava jest úmyslný poslech cizích vysílacích stanic podle říšskoněmeckých předpisů rovněž zakázán a trestný.

Režisérovi se to nějak nelíbilo, i šlo se znovu a když měl být zahájen třetí pochod po rynku, prohlásil jeden „veterán“, že už má po té štrapáci hlad a všichni další se k němu přidali. Režisér se chystal za blavu, ale nebylo to nic platno, veteráni jako jeden muž se hnali k hospodě. — Náměstí pomalu pustlo a paní mistrová volala k obědu. Václavek snědl rychle bramborovou polévku a těšil se na čoučku, kterou k smrti rád. Jakmile však dal do úst první sousto, podíval se káravě na ženu.

„No, jen se moc nemrač, Alois,“ pravila tato kurážně. „Ona se mi k vůli těm filmařům trochu připálila. To víš, jsem jenom ženská,“ šlehla paní mistrová jakoby nic.

Mistr uznal za vhodné mlčet a beze slova odešel po jídle do dílny. Ryneček se počal opět plnit, když však zamílovaná scéna mladíka s blondýnkou byla v nejlepším, postavily se mu před okno tři široké matrony, místní klepny a celý výhled mu zastínily. Václavek bral čepici a chtěl se podívat před dům, ale již tu byla jeho Rozárka.

„Kam máš namířeno? Copak nevíš, že navečer mají být spraveny bálové střevíčky slečny doktorovic? Máš je tu dost dlouho válet a takových dobrých zákazníků si musíme hledět.“

Starý švec má zlost na všechno: na spálenou čoučku, na slečnu doktorovic, která zrovna dnes musí jít na bál, na svoji ženu, hlavně ale na báby, které tu stojí před jeho oknem. Svoji hořkost zatlučká do sešlapaného podpatku, neboť ten tam je sen o filmování, jen samá dřina a trápení mu je údělem na tomto světě. V tom kdosi klepe na dveře a do

Od neděle do neděle...

Prší, jejejt to prší... A jak hodně a hlavně často. Od neděle do neděle. Potkáváme své známé ráno, v poledne, večer nebo v noci a místo pozdravu vyhrkne na vás nevrle babička: to je počasí, to je deště a místo poděkování vyklouzne vám mezi zuby: ba, je to elent. Schouleny v pláštích a pod deštníky vyskakují na chodníky naše děvčátka. Je jim chladno a tvářičky se mračí jako ta mračna, z nichž „už dávno nepršelo“ — od dopoledne! Místo pozdravení je také řeč o počasí a místo libezného souhlasu k nabídnuté schůzce, zapískne vám nachlazeným hlasem: mám strach, abych nedostala „rýbu“, zatím co dlouze popotáhne nosičkem... Večer stejně přijde. Nedbá na počasí, ať padají třeba „tratarý“, vždyť na ně, ani na „rýbu“ není vidět — je úplně zatmění.

* * *

Staňkovské členy Národního souručenství také „za rámeček.“ Významné sportovní a fotbalové úspěchy činí dáva sportovní redaktor Českého Slova „za rámeček.“ Akce místní NS, již vrchol dostoupil v úterý tohoto týdne, kdy byla zahájena pracovní povinnost při úpravě prostranství u kostela, zasluhuje podobné pocty a pro užitečnost a prospěšnost věci zasluhuje „rámeček zlatený.“ Tady se prokazuje „kopácké umění“ a třeba, že sestava nebyla předem „trenována“, pracovní dvě jedenáctky ochotných občanů podaly krásný výkon dobře sehraného zápasu s motykou, lopatou, s tvrdou zemí. Rozhodčí — pan architekt, byl se svým metrem a zkušeným okem všude a tak zamezil možným odchylkám motyky do „autu.“ Boje s tvrdým sou-

dilny vstupuje — pan režisér.

„Vážený pane,“ začíná. „Mohl byste nám sehrát jednu krátkou scénu?“

Mistr byl nejdříve překvapen, pak začal, ale nakonec se ptal ustrašeně:

„A dokázal bych to, prosím? Já jsem jen obyčejný člověk.“

„To buďte bez starosti. Jedná se jen o to, abyste na dané znamení otevřel okno a zahrozil pěsti na dvě ženské, které se budou venku hádat. Tedy platí.“

Za chvíli bylo zaklepáno na dveře, aby mistr začal. Třesoucí rukou chopil se Václavek kliky a rázem otevřel okno. Bílé světlo jej oslnilo. Byl zděšen. Jeho tréma však trvala jen vteřinu. Vida v pozadí své sousedy i zákazníky a hlavně ony tři „sudičky“, které mu zacláněly výhled, zvedl pravici, zamával jí a zvolal mocným hlasem:

„Báby zatracený, táhněte k čertu!“

Hromový smích zazněl jako na povel. Mistr si uvědomil, co ve své horlivosti provedl. Zabouchl rychle okno a klesl zničeně na verpánek. V tom však byl tu již režisér a podáváje mu ruku, prohlásil: „Moc dobře jste to, vašnosti, sehrál. Víte, tak přirozeně.“

Mistr Václavek byl v sedmém nebi. Jeho dávné přání se splnilo. Tisíce lidí na něho budou hledět a jeho výkon půjde celým světem. Vzpomněl si, že „jeho“ v kuchyni o tom ještě neví, i běžel již zvěstovat ohromující novinu. — Rozárka však pohlédla na jeho otřepanou kazajku a usmolenou zástěru a přísně pravila: „V téhle parádě žeš filmoval? To sis nemohl vzít sváteční šaty? Co tomu jen lidé ve světě řeknou?“

Ale rozradostněný Alois se nedal:

„Jen když se to líbilo panu režisérovi. Copak ty tomu rozumíš, ženská?“

peřem u kostela pokračují denně a s nimi mění se neupravené místo v pěkný, vkusný koutek, který je také krůčkem k zvelebování města. — A tím, že si tuhle práci dělají občané sami — je radostnější. „Zlatý rámeček“ není ještě zaplněn, očekává další krásné činy, pro jejichž zdolání přijme akce všechny ochotné ruce. Staňkov sobě! Pro jeho zvelebení podali si u kostela ruce s motykou živnostník, dělník, kněz, učitel, úředník i rolník...

* * *

Náš pan vrchní jde do pense. Pan vrchní četnický strážmistr J. Babka po věrné a poctivé službě odchází na trvalý odpočinek, po němž sice touží, ale nerad uslyší ve svých nejlepších letech to slovo, které patří jen těm, kteří již dopracovali. Proto se rozhněvá i na nás, že jsme diskretnost této novinky porušili. Co naplat — proto jsme tu, abychom pověděli našim čtenářům i to, co kdo před redaktorem skrývá. Pan vrchní si plně zaslouží naší pozornosti a za nás nechť se pomstí rybám, pro něž má mnohý vlas „světější.“ Tak ve zdraví užívejte, pane vrchní!

* * *

Máte v zásobě... Inu, nyní snad už všechno. Jde vlna nákupu za vlnou. Mnozí lidé by neradi, aby měli bídu, — co kdyby byla věc dražší a — co kdyby vůbec nebyla. Křečkové zásobují, aby v zimě měli dosti, protože nemohou ven. Mnozí lidé zásobují, aby druzí neměli. — Není jich mnoho, zaplaťbůh. Ale jsou-li, jejich úzkost o sebe jim jistě nedá spát. A těm, kteří nakoupili před zvýšením ceny také zásobu piva, nechť přinese jeho požití slastné ukojení o svém dobrém opatření a spokojeně zasetají: nyní ať přijde potopa. (Jen aby byla také zásoba Noemových arch — nebudou — kupte si!).

Z týdne.

Sňatky. V sobotu, 23. září uzavrou sňatek v českob.-evang. v Praze-Smíchově pan Jaroslav Mestl, syn pošt. podúř. ze Staňkova a sl. Zdenička Kordulová z Prahy. — V sobotu 30. září oddání budou ve staňkovském kostele pan Karel Štengl, železn. zaměstnanec a sl. Máňa Zahoríková, oba ze Staňkova.

Vyhláška. Podle ustanovení § 329, odst. 2. zák. o přímých daních, budou zápisy obsahující výši předepsané daně důchodové a všeobecné daně výdělkové za rok 1939 poplatníků z obvodu berní správy v Domažlicích vyloženy k veřejnému nahlédnutí v době od 23. září až do 7. září 1939 v obvyklých úředních hodinách u podepsané berní správy v kanc. č. 9. Nahlédnutí do zápisů jest dovoleno jen poplatníkům daně důchodové a všeobecné výdělkové, kteří se prokáží legitimací o totožnosti osoby a platebním rozkazem na uvedené daně. Kdo by zápisů zneužil k nevraživým útokům na poplatníky nebo ukládací orgány, bude potrestán.

Fondu pro záchranu českého dítěte při Národním souručenství ve Staňkově bylo odevzdáno z biografického představení: Ted zas myl, předváděného v sokolovně min. týdne, 600 K.

Změna na četnické stanici ve Staňkově. Dosavadní velitel stanici, p. vrchní četn. strážmistr Josef Babka byl přeložen na trvalý odpočinek. Zatímni správou stanice byl pověřen p. vrchní strážmistr J. Stych, rodák osvračinský.

Poděkování. Obvod. péče o mládež ve Staňkově děkuje tímto p. průmyslníku F. Kreysovi za dar 250 K, věnovaný jí u příležitosti svatby jeho dcery.

Naše město v nynějším nařízení o protiletectvé ochraně je již třetí týden pořízeno v egyptskou tmou. Zatmění města je úplné. Hlídky CPO po celou noc obstarávají všichni mužové z obce, vybíráni k tomu podle voličských seznamů nebo podle ulic. Silniční doprava funguje bez nehod. Není zaznamenána ani jediná za celou tuto dobu.

Na drahách je opět v platnosti normální jízdní řád. Ježto jsou v něm některé menší změny, otiskujeme jízdní řád po opravě v našem listu znovu, čímž se jistě čtenářům zavděčíme.

Na úpravě prostranství kolem staňkovského kostela, prováděné dobrovolnou prací místních občanů-členů Národ. souručenství, bylo započato v úterý tohoto týdne. Hned první den přišlo vykonat svoji povinnost na 30 mužů, kteří pod technickým vedením arch. Jana Roučky chopili se s chutí přidělených úkolů. Již dle počátků úpravy lze si představit dokonané dílo, které bude městu opravdovou ozdobou. Aby se mohli prací na zvelebování Staňkova zúčastnit všichni členové NS, byl stanoven začátek práce denně na 5. hodinu odpoledne. Proto, hlaste se, občané, na místě samém k těm, kteří již svou 10hodinovou „túru“ zahájili!

Sněhurka a 7 trpaslíků, nejpobornější světový film, poctěný světovou cenou film. umění na benátském Biennale, bude předveden v sokolském biografu v sobotu, 23. září dopoledne i odpoledne pro školní mládež, večer pro dospělé a v neděli 24. září odpoledne a večer. — První celovečerní, kreslený, barevný, zvukový a plastický film Walt Disneye, který překvapil jedinečnou krásou celý kulturní svět. Staňkovská veřejnost shlédne tento film v české řeči!

Upozornění. Plzeňské Městské divadlo přináší širokým vrstvám svých návštěvníků v dnešní době opravdu jako na zavolanou přicházející operetu: Dvě

srdce na prodej. — Šťastné obsazení hry, jakož i její svižný spád, krásné tance — to vše je dosti důvodů, pro které se na ni určitě jedte podívat! Slevenky v adm. t. l.

Bio Sokol Koloveč předvádí v neděli 24. září v 8 hodin večer český film Klekání (Druhé mládí).

Bio SOKOL Staňkov předvádí v sobotu 23. a v neděli 24. září odpoledne a večer populární barevný a kreslený film: Sněhurka a 7 trpaslíků.

— Ve čtvrtek 28. září večer mohutné drama: Poplach na moři. — Dodatek: Zvukový týdeník Aktualita.

Sport.

S. K. Staňkov - S. K. Vochov
7:0 (6:0).

Druhý zápas v mistrovství skončil nad vše očekávání. Staňkovské mužstvo po získané lekci od Slavojů Štětovic, vrhlo se do boje hned na počátku a ještě dříve, nežli se soupeř rozhlédl po hřišti, již jeho konto bylo zatíženo 4 brankami. Od této chvíle nebylo o vítězství pochyb, i když mužstvo hostů všemožně se snažilo výsledek zkorigovati. Zápas měl sensační ráz. Prvá branka byla dobyta již v 11. min. Další následovaly rychle za sebou, takže poločas skončil výsledkem 6:0. Teprve ve druhé půli byl boj tužší. Převaha technicky zdatného mužstva byla však stále zřetelnější, přestože výsledek druhé půle byl velmi hubený. U domácích nejlepší řadou byla obranná dvojice Kordík-Huta. V záloze své okolí převyšoval Pechan. Útok byl na výši v první půli. Výkonem na sebe upozornil Majer. Také Fichtl na poprvé do mužstva dobře zapadl. Levá strana útoku byla průměrná. Zápas řídil p. Pošmurný před 300 diváky dobře.

Třetí mistrovský zápas ve Kdyni. V neděli 24. t. m. se utká staňkovské mužstvo s S. K. Kdyně na tamním hřišti. Na staňkovském hřišti se tuto neděli nehraje.

JUNÁCKÉ BESÍDKY. Počínaje nedělí 24. září konají se vždy v neděli od 10. do půl 12. hod. dopol. v klubovně u Kozinů junácké besídky. K těmto se bude scházeti naše junácká mládež od 6—14 roků a bude zde postupně seznamována s junáckým programem a zákonem junáků. Besídky jsou volně přístupny pro rodiče i hochům, kteří dosud v našich řadách nejsou. Přijďte - rádi vás uvidíme! Přihlášky nových členů možno podávat i taktéž při těchto besídkách.

NOVÝM JUNÁKŮM na uvítanou. Je vás hodně, kteří jste se teprve v posledních dnech stali členy junáckého bratrstva. Vítejte vás mezi sebe. — Dobře jste volili, že jste se rozhodli stát se junáky. Získáte radostné mládí a budete-li dobrými junáky, vyrostete v statečné a dokonalé muže. — Věříme, že přicházíte s pevným odhodláním zachovávat junácký slib a zákon. Budou vám bezpečným vůdcem v mládí a dobrým rádcem pro celý život. — Nastává vám radostný život. Buďte svým novým druhům dobrým kamarádem a bratrem nás všech!

JÍŽ OD STŘEDY levně do Prahy na veletrh. Návštěvníci podzimního veletrhu v Praze, který bude pořádán od 24. září do 1. října 1939, mohou nastoupit cestu do Prahy již ve středu t. j. 20. září s použitím výhodné 33 1/3 procentní slevy jízdného na drahách ČMD a autobusech J.A.S. a 25 procentní slevy na autobusech ČMD. Sleva bude návštěvníkům povolena na předložení veletržní legitimace, kterou lze obdržeti u zástupců PVV v každém větším městě, neb přímo ve veletržním úřadě v Praze VII. Sleva při jízdě do Prahy platí od 20. září do 1. října 1939, při jízdě z Prahy od 24. září do 5. října, takže veletržní návštěvníci mohou se v případě potřeby zdržeti v Praze plných 16 dní.

Písemnictví.

Radost na celý rok dáte svým dětem v barevném obrázkovém týdeníku „Srdíčko“. Za sedm let svého vycházení dovedlo si Srdíčko získat oblibu dětí od čtyř do devíti let. Srdíčko má 16 stránek barevných obrázků, pohádek, básniček, povídek, říkadel a loutkových her. Srdíčko je tištěno na pěkném papíře a stojí pouze 80 hal. V prvním čísle nového ročníku je přiložen pěkný rozvrh hodin a první arch loutkového divadla. Postupně získají tak čtenáři Srdíčka loutky, dekorace a celé scénium divadélka. V druhém čísle najdou pak ještě šlůtky na sešity. V srdíčku je zkrátka vše, co si ma-

řých květů. — V rozespání si ani neuvědomil, kde jest, až teprve, když se rozhlédl po svém nevelkém pokojíku, připomenul si včerejší večer a v jeho nitru se rozhostila spokojenost, že je zase v Praze a že si toho dne ráno může přispat. V úřadě se přihlásí až zítra, pro dnešek se rozhodl navštívit Friedrichova švagra, radu Duška a několik známých; ostatek pak chtěl věnovat procházce Prahou, neboť toužil navštívit a shlédnouti všechna ta místa, jež opředena jeho vzpomínkami tolikrát se mu v letech minulých zjevovala v myšlenkách.

V tomto blahém vědomí ještě na chvíli usnul a i potom, znovu procitnuv, hověl si ještě pěknou chvíli na lůžku, aby nezvyklé prázdno využil trochu sladké zahálky. Byl vždy rád, měl-li v duši pocit, že hodiny nejsou jeho pány, že musí v určitý čas vykonati cokoli k čemu právě neměl vnitřních vztahů. Konečně vstal a jal se rovnati svoji knihovnu. Paní Pohorská slyšíc ho přecházeti pokojem přinesla mu snídani a zvědavě se ho vyptávala, měl-li sen a jaký. Karel si doopravdy nemohl již vzpomenouti, co se mu vlastně zdálo; bylo toho mnoho a nějak dohromady spletené, nesouvislé, nelogické a zmatené. — Upokojil však starostlivou paní

Na malém nádvoří tohoto zámku loučil se poslední držitel zemského statku se slzami v očích se svými poddanými, jimž byl spíše otcem než vládcem. A potom s vrchu nad zámek, dříve než opustil kraj, naposledy se teskným zrakem díval se na rodný statek, na domov svých předků i svůj, louče se s ním pohledem zkaleným slzami.

Karlova prabába pocházela také z tohoto statku a její přínos a nikdy neumdlévající pracovitost sloučeny v tvrdou a mnohdy až přílišnou šetrnost odvrátily od statečku jeho praděda nebezpečí, jemuž babiččin bratr již vzdorovati nedovedl. Od Karlova dětství, kam až jeho paměť sahala, vládl na tomto panském dvoře správce Friedrich, energický a bystrý muž, obdařený velikými hospodářskými znalostmi a nad jiné schopný a vzorný úředník i hospodář daleko široko uznávaný. — Žil v přátelském poměru s rodiči Karlovými. Obě rodiny se vzájemně navštěvovaly, zpříjemňujíce si tak samotou horského a ode všeho světa vzdáleného zákoutí. Zvláště paní správcová, která před svatbou žila v městě, těžce nesla tuto odloučenost, teskně a bolně vzpomínajíc svého dětství i zábav, v nichž se kdysi radovalo její mládí. Friedrichovi měli jedinou dceru, která zdědila po své matce,

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOVa to uhlí **vzduchem prané** z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuní.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klebovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

Nový jízdní řád
platný od 15. května 1939.

Trať Praha, Wilsonovo nádraží — Domažlice:

Praha Wils. nádr. odj.	5 ¹⁰	7 ³⁵	9 ⁴⁵	11 ⁰⁰	12 ¹²	12 ⁵⁵	15 ³⁵	14 ²⁵	17 ²⁵	18 ¹²	20 ⁰⁰	23 ³¹
Plzeň hlav. nádr. příj.	9 ⁰⁶	9 ²⁷	13 ¹⁰	12 ⁵⁰	15 ²⁰	15 ³⁰	17 ²⁶	17 ¹⁷	21 ¹⁸	20 ⁴⁵	23 ¹¹	1 ²⁶
Plzeň hlav. nádr. odj.	5 ²²	7 ⁵⁰	10 ³⁵	14 ¹⁰	14 ³⁸		17 ³⁷	18 ⁴⁷			23 ²⁸	
Staňkov příj.	6 ⁴⁶	9 ²⁸	12 ⁰⁸	15 ⁴⁶	16 ¹³		18 ¹⁸	20 ¹⁸			00 ⁴⁹	
Staňkov odj.	6 ⁵¹	9 ³³	12 ²¹	15 ⁵⁷	16 ²⁵		18 ¹⁹	20 ²²			00 ⁵³	
Domažlice příj.	7 ¹⁸	9 ⁵⁹	12 ⁴⁹	16 ²³	16 ⁵³		18 ²⁸	20 ⁴⁹			1 ¹⁹	

Trať Domažlice — Praha Wilsonovo nádraží:

Domažlice	odj. 2 ⁵⁰	5 ²²	7 ²⁰	10 ⁴⁶	12 ⁵³	15 ³¹	18 ⁵⁴	20 ⁵⁸							
Staňkov	příj. 3 ¹⁶	5 ⁴⁸	7 ⁴⁵	11 ¹¹	13 ¹⁰	15 ⁵⁶	19 ²¹	21 ²²							
Staňkov	odj. 3 ¹⁸	5 ⁵³	7 ⁵²	11 ¹⁹	13 ¹¹	16 ¹⁴	19 ²⁶	21 ²⁷							
Plzeň hlav.	příj. 4 ⁵⁸	7 ²⁹	9 ³⁰	12 ⁵²	13 ⁵⁰	17 ³⁵	20 ⁵⁰	22 ⁵⁰							
Plzeň hlav.	odj. 5 ⁰⁵	5 ²⁵	6 ⁴⁷	7 ⁴⁸	10 ²⁵	10 ¹⁴	13 ³⁵	13 ⁵⁸	14 ⁴⁸	17 ¹⁰	18 ⁴⁵	18 ³⁴	20 ⁴⁰	21 ⁰⁷	23 ³⁰
Praha Wil. n.	příj. 7 ⁰⁰	9 ⁰⁰	10 ²⁵	9 ⁴⁴	13 ⁵⁰	12 ⁰⁶	17 ²⁴	15 ⁵⁰	18 ³⁸	18 ⁵⁵	22 ²⁰	21 ¹⁵	22 ¹⁵	22 ³⁰	do Berouna

Vlaky podtržené linkou nejedou v neděli a 29. V., 6. VII., 28. X., 25. XII., 26. XII., 1. I., 25. III., 1. V. a 13. V.

Číslice, jež jsou vyznačeny tučněji, značí jízdu rychlíků neb spěš. vlaků.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

Velocipedy

ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.

JAN MESTL, STAŇKOV.

RADIO

všech značek, též i výměnu si můžete opatřit doma. Pracuji bez zástupců, proto levněji. Mám ještě zásobu

RADIOKONCES. OBCHOD LEOP. PLACHÝ, Staňkov.

Odborný ženský lékař

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze

ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30,

I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Prodáme levně

potištěný papír
(makulaturu)

a papírové odpadky.

Tiskárna—Závorka—Staňkov.

druhdy prý příslovečně krásné, její ztepilou postavu i její něžné srdce a byla první mladistvou láskou Karlovou. První, ale mocnou, prudce vzrušující láskou, která po dlouhou dobu vyčerpávala všechny jeho myšlenky i smysly a která mámě zasáhla do jeho fantazie, štědríci mohutnými křídly. Plachost prvních dostaveníček v usínajícím lese, procházky ztišenými úvozy, kol starých křížů a omšelých božích muk, opředěných dojemnými pověstmi i strašidelnými zkazkami, byly plny kouzla a polibky dívčích retů nítily v Karlově nitru dosud nepoznané blaho, prostupující podivnými záchvěvy celé jeho tělo i duši. Karel znovu je cítil, tyto žhavé polibky z dávná a pokojem jakoby se rozlila sytá vůně pokosených luk, která je kdysi provázela i šumot vlnících se lánů zlatého obilí, které je ukrývalo. Růžové mlhy vzpomínek dlouho se dotýkaly Karlových spánků; opět a opět se rozestupovaly jako rozkošné údolí, které se otevírá znenáhla před našimi zraky, aby znovu a znovu bylo obklopeno neprostupným lesem.

V nich znovu stoupalo k němu ono nepopsatelné, Karlem tak životně cítěné kouzlo rodných niv i melodie popěvek, jimiž jeho matka druhdy vítala nově vzcházející den,

bublání horské bystřiny, u níž čekával svoji dívčinu, i chorál lesů jeho rodných hor, chorál, v němž mohutné větve stromů šuměly často do jeho snů a tužeb. Rozpoměl se na mládí, duševním zrakem viděl svůj rodný dům, matku dávno zemřelou a vroucně vzpomínanou. A potom se přesunuly jeho myšlenky z minulosti do přítomna a zastavily se před zavřenými dveřmi blízké budoucnosti.

To však Karel již dávno zhasnul a spočinul na lůžku. V myšlenkách sama sebe se tázal, co asi mu přinese jeho další život, co nejbližší dny. Co jej očekává v této nové kapitole života, v budoucích dnech a měsících. Dveře budoucnosti jsou však pobity železem a nelze za ně nahlédnouti. Ani skulinou. Je nutno vyčkat, až čas sám je pootevře.

A je tak dobře. Nechť osud, věčný vládce, vyplní, co státi se má. Tichá noc vynesla mír do Karlovy duše, který po letech usínal opět v milované a tolik vytoužené Praze, v sladké naději i předtuše budoucích dnů...

Karel spal tvrdě a dlouho. Když se probudil, byl už dávno bílý den a zahrady pod jeho oknem vydechovaly vůni ste-

lý čtenářček, neb maminka dítěte, které ještě neumí číst, může přát. Vydává nakladatel Jos. R. Vilímek v Praze.

Všichni do cvičení! Krásné a vybavené tělocvičny volají. Využili jsme letního cvičiště, plného zeleně a slunečního jasu. Chodili jsme do přírody na výlety. V červenci a srpnu tábořilo žactvo, dorost a členstvo. Nyní zavolaly tělocvičny. Zvou vás do pravidelného cvičení, které je základem pořádku a kázně. Přijďte, máte jistě mnoho nových a šťastných nápadů. Pomáhejte jednotám zájmem. Nestůjte stranou. Čeká vás práce, nebojte se jí. Nechť se stanou sokolovny střediskem svorné a obětavé práce.